STAROSTWO w KOŁOMYI
Egzemplarz obowiązkowy

Почтову належитість оплачено гуртом.

Ч. 15. Коломия, четвер 15. жовтня 1925. Рік I.

ГОЛОС ДЯКІВ

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевіча ч. 51.

Незалежний, аполітичний, безпартійний, становий часопис.
Виходить 1 і 15. кождого місяця.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., 1/4 стор 30 зл., 1/8 стор. 15 зл., 1/16 стор. 8 зл., 1/32 стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: За одно слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГОЛОШЕННЯ приймається тільки за попереднім надісланнєм належитости або принайменше зачету. Анонімних дописів не приймається.

Рукописів не звертається.

Передплата:
В краю чвертьрічно . . . 1·25 зл.
За границею річно . . 1½ доляра або їх вартість в иншій валюті.

Чекове конто П. К. О. в Варшаві ч. 152 951.

Ціна одного примірника 20 сот.

Відозва до Впп. Пренумераторів.

Впп. Пренумератори, які до кінця сего місяця не вирівнають передплати за „Голос Дяків" за I. і II. квартали будуть з днем 1. падолиста 1925 р. через нашого синдика-адвоката передані до суду, а крім сего оголошені поіменно в слідуючих числах „Голосу Дяків". Що Вп довжники будуть через те мусіли покрити немалі кошта, буде се не наша вина, але їх самих.

Тих Вп Пренумераторів, які залягають передплатою лише за біжучий квартал проситься, вирівнати сей довг як найскорше.

Редакція й Адміністрація.

Ми вірили, але вже не віримо!

У Львові радив дня 9 вересня с. р. Збір Галицьких Дяків.

Бурні наради зїзду й принятї ним постанови, ще раз доказують, що Головний Виділ Т-ва: „Взаїм. Пом. Дяків" істнує тілько на те, щоб умиротворювати невдоволених і кривджених дяків, щоб звертати на манівці спроби дяків до усунення тяжких життєвих умовин та їх причин, щоб розбивати дяківську єдність замість її скріплювати. Деякі члени Головн. Виділу Т-ва „В. П. Д." в своїх бесідах уживали таких слів, щоби з одної сторони покадити і приподобатися верхам галицької церкви а з другої сторони, щоби застрашити деяких дяків середвічною інквізицією...

Всі спроби дяків утворити єдину сильну свою дяківську організацію й часопис, о. предсідником зїзду закрашено „безбожною ґереґою", котра лишень шкодить дякам.

Дуже інтересно виглядала на зїзді рекляма, яку робили для своєї рабської партії, деякі члени Головн. Виділу „В. П. Д." з під прапора „Дяківських Відомостий". До того они використали ухвалену Митрополичим Ординарятом без волі дяків, але для дяків, дяківську праґматику, котрою для дяка заводиться службовий уніформ. Тим уніформом, раби прикрашували свої бесіди, силуючись повеличати своїх „опікунів" і... показати себе, що то вони є правдивими й першими борцями за усуненнє визиску й піднесення дяківського матеріяльного положення а не ті, що дійсно богато зробили, гуртуючись під прапором органу: „Голос Дяків". На закиди потерпівших дяків, що через ту ославлену праґматику вони стратили хліб, бо хотячи придержуватись постанов сеї праґматики жадали рівночасно і від священика такого придержуваннєся, за що їх священики сейчас усунули з посади.

О предсідник збору відповів з місця, що праґматика необовязує священика, лише дяка. П. Криштальський, не-дяк, доказував дякам, як шкідливою дякам являється їхня організація, котра через свій часопис „Голос Дяків", нібито ширить безбожність, і взивав дяків бути покірними рабами, бо — мовляв — покірне телятко дві корови ссе.

Основним кличем сего дяківського зїзду було, домагатися від духовних властий, ще осінню сего року виділення дякам признану конкордатом частину ерекціональної землі. Та виділена дякам частина землі під осінний засів сего року, явитись мала ґваранцією, що як само духовенство, так і верхи його, не будуть принимати мір до зміни сего закона в законодатних чинників в цїли зменшення числа гектарів признаної дякам ерекціональної землі, але всякими можливими способами старатися муть про прискореннє переведення в життє, й виконання сего уступа в даному законі.

Але тут то понятте нашого духовенства про християнську ідею вийшло як олива на верх. Представником Митрополичого Ординаряту було заявлено зібраним дякам, що такого рода поручень підвладному духовенству митрополит дати не може, бо воно противилобись присязі зложеній священством, боронити і неущуплювати ерекціональних земель. На закиди, чи та земля, що продавалася й продається ще на данини і маєткові податки, не підлягала священич й присязі — представник митропол. ордин. відповів, що ерекціональний ґрунт становить часть пенсії і як такій не можна священству відобрати чи приказати йому хотяй в части віддати дякам, поки правительство не зобовяжеться дати духовенству за землю певні рекомпензати (винагороду), а на данини і податки продати було можна.

Стара то пісенька, як світ! Ту пісню й на такій лад співали півбоги до Христа й співали її фарисеї й книжники в часи Христа і по Христі, співали її всі князі, бояри, дворяни й поміщики доти, доки не виспівали її до кінця. Они співали а священство всіх народів вторувало їм і голосило народу божеську правду про святість.. Народ боровся й не піддавався і в міру того, як пісня де кінчилась, він упорядкувався так, як сам знав.

Ми дяки стоїмо на сій точці, що наколи установлений закон признає наділення дяків землею, то священство обовязане зараз примінитися до него і по Христовій заповіди дати брату хліба, якого просить й „*алчеть*", бо в противному випадку священство не є носителем християнської ідеї, лише тараном буржуазної кляси, котра старається не лише робітничо-селянську клясу але й дяківський стан гнобити й визискувати. Ми за сей наділ дяків ерекціон. землею підняли борбу й не перестанемо боротися доти, доки не дістанемо того, що нам по справедливости й по закону належиться.

Історія говорить, що за подібні права, які обітцювали цісарі у всіх народів, в одних скорше — в других пізнійше йшла велика борба, та що ні один народ від тих прав вже ніколи не відказувався й не резиґнував з них. І таких то власне приречених прав в конкордаті і в службовій праґматиці не можна пускати дякам на вітер, бо хто сіє вітер — сей збирає бурю. Нема може в світі кляси людий, де булоб тілько невдоволення, як між дяками в Галичині, де всі три Консисторії цілковито не дбають про добро дяків і де священство з малими виїмками, сильне й богате безкарно гнобить бідних і безпомічних дяків. Незадоволені дяки скаржуться справді, але лишень перед близьким знакомим а не перед світом. Бо їх „опікуни" тут і там дуже суворі й несправедливі. Вони за всяке слово проти них, за звичайні скарги, за нарікання проганяють дяків зі служби і відбирають їм через те спромогу екзистенції. А дяки голодують, терплять і мовчать. Одні мовчать і ждуть, що колись може Митрополичий Ординарят зрозуміє й відчує біль, та усуне кривду й визиск дяків, що колись може Епископський Ординарят відкине всіх не щирих дорадників і сам стане перед дяками, як носитель Христової науки.

І ся надія відживала при всякій праці над сотворенням дяківської організації й поліпшенням матеряльного положення. Всі дяки думали, що от тепер то Митрополичий чи Епископський Ординарят вислухає голосу своїх дяків і поліпшить їх долю по справедливости. Но, але ся надія на митрополичій чи епископській Ординаряти завсігди заводила й обдурювала. Кождій депутації дяків, явившійся в одному з Ординарятів завсігди богато приобіцювали, наказували бути покірними а з другого боку дальше кривдилося їх по старому. Я лично стрічав одного дяка, прогнаного з посади за участь в дяківському зборі та за домаганнєся належитости за церковні треби по правилу службової праґматики. Сей дяк сказав мені так: „Коли я ще не брав участи в дяків орґанізації, та виконував обовязки приватного послугача у свойого пароха, то сидів я на дяківській посаді і думав, що всі дяки, прогнані парохами зі служби є безхарактерні, безбожні і т. и. одним словом, що вони на се собі заслужили. Але наколи за мою віру в правду мене з посади прогнали, хліб мені й моїм дітям відібрали, то я переконався, що се є цілком инакше, бож я прецінь до безхарактерників, безбожників і т. п. не належу й на усуненнє мене з посади цілком не заслужив". Всі дяки хотять правди, але на жаль правду сховали... Отже у того дяка вже не було довіря до духовенства та його верхів. Його словам прислухувалося більше дяків, які також стратили довіє до тих, котрим до недавна так сліпо вірили.

Отже ввиду сего загал дяків мусить доти боротися за справедливість і кусок хліба, доки священство не заступить своїх пустих слів добрими ділами, подібно, як ті рідкі одиниці-священики, що з доброї волі відступили відповідну скількість ерекціонального ґрунту, за що їм від нас належна подяка й пошананалежиться.

Їх дорогі нам імена будуть записані золотими буквами в Історії Українських Дяків, яку, як я довідався, Хв. В-цтво „Запорожець" і Хв. Редакція

„Голосу Дяків“ в Коломиї приготовляють вже до друку.

Позаяк священство вважається евангельським світильником науки Христової, то ми покривджені дяки жадаємо від сего священства, щоб оно світило нам справедливістю і любовію ближнього, а не визиском і погорджуваннєм його. То є наше жаданнє, наш клич, котрі являються для нас альфою й омеґою, і від котрих то домагань ми ніколи не відступимо.

А. Хома.

Документ часу.

(До дяківського архіву).

На днях попав до нашої редакції слідуючий документ, який з огляду на характеристичний його зміст, поміщуємо тут в цілости:

„Ч. 34.

Окружное посланіє П. Т. гр. кат. духовенству
дек. Грыбовского!

Многоуважаєны ОО. Собранія!

Понеже доходять тутъ жалобы, що дяки вимагають отъ сторонъ великой, по надъ ихъ сили оплаты за церковну услугу, протоє поручаєся Вашимъ Всечесностямъ провѣриты и донесты сюда справозданє зъ каждай церквы:

I) Яка угода была до теперъ съ дякомъ и чи парохіяне єй додержуютъ?

II) Чи дякъ въ своихъ вымогахъ придержуєся той угоды?

III) Чи сторона складає таксу для дяка разомъ у священика, чи гонорує особно и въ якой пропорціи до такси священика?

Єсли зпеціяльной угоды, що до доходовъ сь дякомъ не было, то затверджуєся симъ старый звичай складаня дяковы особно отъ гонорарія священика пропорціонально до квоты гонорарія 10% (десять %) а паламаревы 5% (пять %) — зъ тимъ, шо вольно сторонѣ наддаты єму больше, однакъ онъ того жадаты не має права!

Не улягли дяки и не повинующіися тому розпоряженію, должны потеряты службу!

Священиковъ же зъ обовязуєся симъ придержоватыся той норми, и запращаєся Имъ оказоваты себе гойнѣйшимъ отъ другыхъ О. О. Собратей подъ загрозою каноничнаго послушанія!

Фльоринка, дня 30. I. 1925.

О. Василій Курилло,
деканъ“.

Примітка Редакції: Дещо на тему сего „посланія“ напишемо в слідуючих числах нашого органу.

Лист з чужини.

Недавно дістала наша редакція від одного з наших Впп. пренумераторів з Франції листа, який з огляду на цінний і актуальний зміст подаємо тут майже в цілости:

„Salliaumines, дня 9. 8. 1925.

Високоповажаний Пане
Редактор „Голосу Дяків“
Коломия
Міцкевіча, 51.

Підписаний, Ваш пренумератор, який — хотяй не є дяком, то все таки має за шану подати Вам до ласкавого відома, що таке рідке й енерґійно друковане слово, яким являється шановний часопис: „Голос Дяків“ варт того, щоб його кождий читав.

Я посилаю тут Вам Вп. Редактор 10 франц. франків титулом піврічної передплати на сей часопис . . .

Тут я позволю собі закомунікувати Вам, що не зашкодилоб звернутися до Вашої молодшої становоі сестри в країні бога-доляра (Америці), і навязати з нею належний контакт, бо Ваша початкова тяжка — загальна борба за кусок чорного хліба на дяківських посадах в Старому Краю, лежить рівнож в становому інтересі заокеанських дяко-учителів-братів.

А то о тілько, о скілько колись котрий схоче вернути до Старого Краю.

І нехай они, американські дяко-учителі не забувають, що як колишній, так і теперішній гал.-укр. Піємонт завсігди був тим першим ініціятором реальних — ультрамодерних думок.

І не зашкодить також звернутися туди за океан до ріжних прихильників дяківського пробудженняся зі сну, і укр. організаторів. А також не обійти ніяк Іх Преосв. Константина Богачевського, якого адрес подаю низше.

Американським дяко-учителям бажаю більше американської оборотности і більше тверезого розуму, а неможливостей не буде, бо напр. Вони повинні всі стати пренумераторами такого цінного органу як: „Голос Дяків“. — Упадок курсу франц. фр. вже від 1. II. 1924. о 120% наказує мені бути ощадним, бо ще є тут і моя родина, складаючася з X осіб... Але мимо сего всего я Вам не пожалую матеріяльної помочи на таке благородне діло, як Ви зачали, тілько прошу ласкаво до мене звернутись!

Як се видко зі змісту органу богато дяків не платить правильно пренумерати, але чекає, щоб їх аж напоминати в часописі.

Се є дуже погане явище. З такими дяками треба поступити так: або будь дяком і тримай товариський боєвий фронт, або рушки з посади!

Тепер всюди на заході побачите американський клич такого змісту: „Не пий і не кури, а гроші заощаджені віддавай в цілости на потреби освіти й організацій, бо лише через освіту й організацію дійдеш до добробуту“.

А за ощадність (як висше) плати до становоі орган, і за „Голос Дяків“.

Наш укр. народ потребує як не богато балачки то сильної руки хотяй діло йде навіть для його власного інтересу, бо є страшно недбалий і байдужний. Тут мимоволі насувається питаннє: Колиж він вилічиться вже раз з сеї страшної хороби?

Через те все він є так страшно всіма упослідженний, а се найбільше на чужині дається відчути.

Я сам родом з Галичини, літ життя 46, а вже 25 літ перебуваю на еміґрації в ріжних европейських державах, де не одно бачив, не одно чув і не одно в життю навчився.

Гей, гей! Коби таку тверду життєву школу перебула хотяй половина нашого народу як я, то нині він инакше би стояв та инакше би з ним і світ числився.

Кінчаючи свойого листа, прошу Вас ласкаво Вп. Редактор не забувайте на щирого прихильника поправи дяківської долі, та передайте всім Впп. нашим Дякам від мене з чужини щирий привіт і завізвіть Іх в мойому імени, щоб они всі стали щирими пренумераторами свойого станового органу „Голосу Дяків“, бо лише він, а не хто инший поведе Іх тим шляхом, який провадить до повної побіди.

„Щасть Боже!“

Остаюсь з належною пошаною

Ф. Ю.

Примітка редакції: Так інтересуються дяківською долею посторонні люди, не — дяки.

Що на се скажуть тепер ті дяки, які до нині не є ще пренумераторами „Голосу Дяків“, або не вирівнали пренумерати за него?

Новість в редаґуванню „Голосу Дяків“.

Редакція „Голосу Дяків“ повідомляє оцим всіх своїх П. Т. Пренумераторів, що в нашому органі будуть в недалекому майбутньому поміщуватись ріжні ілюстрації (образки) з ріжних ділянок життя наших і заграничних дяків, а в тому ілюстрації наших ювілятів і тих дяків, які беруть і брати муть живу участь в організаційній праці.

Підготовчі праці до сего є вже майже на укінченню.

Редакція, докладаючи всіх старань, щоб повагу незалежного, станового органу українських дяків піднести до належного йому ступня між иншими того рода часописями, взиває всіх Впп. Дяків, щоб допомогли її фінансово в сему великому ділі, складаючи відповідні, добровільні датки на се чи на фонд преси.

Редакція.

Дяки повіту Турка й деканату Підбуж, позір!

Збір Дяків повіту Турка й деканату Підбуж відбудеться дня 27. жовтня 1925 р. о 9. год. рано в Турці, в читальні „Просвіти“, на котрий то збір всіх Впп. Товаришів-Дяків з даних місцевостий запрошується.

Рівнож запрошується на сей збір всіх тих Всеч. Отців, яким добро дяків лежить на серци.

Збір розпічнеться відправленнєм Служби Божої в парохіяльній церкві.

За Комітет:

Лянович Андрій, дяк з Явори. *Клюка Стефан,* дяк з Ясінки Масьової.

Дяки перемиської Епархії, позір!

Збір Дяків перемиської Епархії відбудеться дня **29. жовтня 1925 р. о 10. год. рано** в Перемишлі, в салі „Народного Дому“, на котрий то збір всіх Впп. Товаришів-Дяків запрошується.

Також запрошується на сей збір Всеч. Отців сеї Епархії, яким добро дяків лежить на серци.

На дневному порядку збору є: **вибір делеґатів до Варшави**, про що близше було вже сказано в нашому органі: „Голос Дяків“ ч. 13.

За Комітет Скликання Збору:

Цьорох Микола, дяк і дяківськ. делеґат в Долгомостисках, **Майба Іван**, дяк і дяків. делеґат в Ярославі, **Савка Ілія**, дяк і дяків. делеґат в Любачеві, **Кнейчук Іван**, дяк і дяків. делеґат в Добромили, **Кнейчук Яків**, дяк і дяків. делеґат в Сокали, **Олеськів Иосафат**, дяк в Макуневі, **Баштяк Теодозій**, дяк в Волосткові, **Змія Василь**, дяк і дяків. делеґат в Вербіжи, дек. Комарно, і **Пшанецький Петро**, дяк і дяків. делеґат в Скороднім.

Устрицький деканат, позір!

Збір Дяків устрицького деканату відбудеться дня 31. жовтня 1925 р. о 1. год. пополудни в Устриках Дол. в домі місцевого дяка Вп. Антона Тарчанина. На збір мяють Впп. Дяки принести зі собою кошта висилки резолюцій про приділ ерекц. ґрунту, як рівнож задаток на шематизм на 1926 р. Кождий дяк має довідатись у свойого о. пароха, кілько призначено дякови ерекц. ґрунту в його парохії. На збір явіться Впп. Дяки всі як оден, бо хто не явиться, той буде уважаний за ворога дяківської організації й буде оголошений в часописі.

За Комітет:

Кішка Михайло, дяк в Лісковатім. *Присташ Исиф,* дяк в Стефковій.

Дяки радимнянського деканату, позір!

Збір Дяків радимнянського деканату відбудеться дня 13. падолиста 1925 р. о 1. год. сполудня в Радимні в домі місцевого дяка, на котрий то збір всіх Впп. Товаришів-Дяків сего деканату запрошується.

Крім сего запрошується також всіх Всеч. Отців сего деканату, яким добро дяків лежить на серци.

На дневному порядку збору є м. и. актуальними справами також вибір деканального делеґата дяків.

Хто з Впп. Товаришів-Дяків з вяжних причин не зможе на збір прибути, той мусить на час прислати своє умотивоване оправданнє.

За Комітет:

Грицуляк Микола, дяк в Святім. *Городецький Иосиф,* дяк в Радимні.

Головач Михайло, дяк в Острові.

Вибори деканальних дяківських делеґатів.

Дяки тих деканатів, в котрих взагалі не ма ще вибраного дяківського делеґата, мають як в найкоротшому часі скликати Збір Дяків свойого деканату, й вибрати на нему свойого делеґата.

На делеґата належить вибрати чоловіка, який визначивбись м. и. охотою до праці, меткістю, отвертістю й сильною волею.

Редакція.

Відозва.

Ті Впп. Дяки, які скінчили вже 50 літ дяківської служби, мають як в найкоротшому часі прислати до редакції „Голосу Дяків“ в Коломиї ядерні описи свойого життя з долученнєм своєї фотографії зі старших літ, о скільки вони до сеї пори ще сего не зробили.

Редакція зачне в короткому часі поміщувати сі описи життя з фотографіями в органі „Голосу Дяків“.

Редакція.

Фраґменти з „Діла“ ч. 203 про дяківські справи.

. . . . З давен давна українські дяки в Галичині, на взорець українських священиків, не творили ніякої станової організації...

1922. рік спокусився витягнути дяківську справу на сухійше місце і фактично зрушив її з калюжі на... калабаню.

„Товариство взаїмної помочі дяків“ скликало загальні збори і там, після вислухання служби божої і відспівання церковної пісні, посипалися „похвали“ на адресу духовенства...

З огляду на те, що дякам дошкулював голод — позволено їм на ношення ряс і колпаків, а з огляду на три організації — видано службову прагматику.

Митрополичий ординаріят видав поради для парохів, у яких доражував прийти з помічю дякам і дати їм пару моргів поля. Але ці поради поставили знову парохів у скрутне положення. Як тут передавати дякам пару моргів поля, коли це власність річипосполитої!...

Ця ідилля була причиною що дяки зробили на днях надзвичайні загальні збори.

На зборах не було богато людей, але всі однодушно стверджували, що під рясою так само живіт скаржиться як і під полотнянкою, а під колпаком голова також сохне, як давнійше під капелюхом...

Галактіон Чіпка.

Белзький деканат.

Дня 16. 7. 1925. відбувся деканальний Збір Дяків в Белзі, в справі приділу ерекціональних ґрунтів для дяків, на котрий то збір прибув також як щирий прихильник поправи дяківської долі Всеч. о. Михайло Дороцький, декан з Ванева.

Позаяк в белзькому деканаті, майже в кождій парохії (з винятком Белза) нема тої скількости ерекц. ґрунту, з котрого булоби можливо випосажити також дяків, проте Всеч. о. Дороцький предложив ту справу всім дякам під обради з тим, чи дяки мають домагатися від Польської Держави й Ординаріятів сталої пенсії, чи також наділення їх ерекціональним ґрунтом.

Дяки по довшій нараді заявили одноголосно, що домагаються таки наділення дяків ерекц. ґрунтом, а се можна перевести в сей спосіб, наколи зменшиться випосаження церков сим ґрунтом.

Годиться зазначити, що всі Всч. оо. Парохи белзького дек. признали слушність сим домаганням дяків та рішили пійти їм на зустріч в сему ділі.

Впрп. о. Дороцький, декан, приобітцяв дякам, що ці домагання вишле до Еписк. Ординаріяту до дальшого вирішення.

Петро Щитинський,
дяк в Довжневі.

Китайська ввічливість.

Пані Louise Chanteron, яка відбула подорож по Китаю пише в одному з париських часописів про ввічливість китайського купця м. и. таке:

„Щоб випробувати ввічливість китайського купця, приходжу одного дня до найбільшого місцевого китайського склепу, й жадаю за 10 sous соли з тим, щоб хтось заніс її мені до дому.

— Дуже радо, відповів, кланяючись, купець, власник великого майна.

— Мешкаю одначе далеко.

— То нічого не шкодить.

— Отже пан направду відішлють мені сю дрібничку?

— Ні, я сам віднесу!

— Чи то оплатиться за 10 sous?

— Шановна пані, відповів Китаєць. Я тому дійшов до багацтва, що не лякався трудів, отже не жалую трудів і надальше, шоб не зійти на біду“.

До Впп. Дяків лєжайського деканату.

Проситься оцим тих Впп. Товаришів-Дяків лєжайського деканату, котрі ще до нині не зложили назначених коштів висилки резолюцій про приділ ерекціон. ґрунту для дяків, щоби негайно вирівнали сю залеглість, бо я покрив се частинно з власної кишені.

Залісє, 24. 6. 1925.

Дзяма Онуфрій, дяк і дяківськ. дел. в Залісю.

Як дійти до добробуту?

Редакція буде не задовго подавати в нашому органі, реальні шляхи й дуже легкі способи, якими кождий дяк буде міг в короткому часі прийти до добробуту.

Доповненнє ювілейного свята.

Програму ювілейного свята Вп. Нестора Волчука, був. редактора нашого органу збогачується в сей спосіб, що між згаданими точками буде також точка: Аматорська вистава.

Ювілейний Комітет.

Повідомленнє.

Чергове 14. число „Голосу Дяків“, яке з певних технічних причин вийшло в обмеженому обємі й числі розіслано з огляду на рід змісту лише дякам станиславівської Епархії.

Се число буде поміщене в мінятурі в 16. числі нашого органу.

Редакція.

Подяка.

Почуваюся до милого обовязку зложити оцею дорогою в імени всіх дяків лєжайського деканату щиру подяку Всеч. О. Хоманьові Матеєви, парохови з Лєжайська, що мимо родинних перепон зволив ласкаво прибути на Збір Дяків лєжайського деканату дня 9. червня с. р. та помочи їм в їх економічній борбі, на місци Своєю доброю й щирою порадою.

Дзяма Онуфрій, дяк і дяківськ. дел. в Залісю.

Залісє, дня 24. VI. 1925.

Всячина.

Пренумерата на 125 літ з гори.

Американець Bernard Shaw прислав пренумерату на часопис, який завсігди читає з гори, на на 125 літ.

Адміністрація побажала йому за те, щоб він ще й по 125 літах міг дальше відновити пренумерату.

Протестант може женитися з католичкою.

Дочка італійського короля — Мафольда вийшла за німецького князя Філіпа, сестрінця бувшого німецького цісаря Вільгельма за муж. Тому, що молода є католицького обряду а молодий протестантського віроісповідання, мусіли вони просити папу римського о дозвіл, який і одержали.

Радянські кольонії для еміґрантів з Европи.

Kurj. Codz. доносить, що радянський уряд рішив заснувати богато кольоній для політичних еміґрантів з тих держав, котрі поборюють у себе комуністичну аґітацію. Перша така кольонія для еміґрантів з Італії має бути заснована коло Новоросійська.

Нова зброя для польської поліції.

G. P. доносить, що польська поліція незадовго буде узброєна ще в ручні ґазові бомби, щоб лекше можна справитися з виновниками та товпами народу, ставляючими її опір. Наколи така бомба експльодує, то присутні, що находяться від неї на кілька метрів, дістають в очах обильні слези й тратять зір через одну годину. Лікарі ствердили, що сей ґаз не є для людського здоровля шкідливий, але чи се правда...?

Відкриттє палати Ірода.

В Єрусалимі відкопали англійські археольоги подвірє палати короля Ірода, а на нему статуї Аполля, (грецьк. бога сонця, музики й поезії), Венери, (рим. богині любови), й самого Ірода.

Доповненнє.

В шематизмі на 1925 р. на 153. стороні під ч. 6. належить — на основі додатково надісданих дат — дописати після слів: Василина Пантелеймон, ід. — слова: ух. і ду. а на 197. стороні під ч. 6 має бути: Гірний Петро, ід. а не: Чорний Петро, ід. як се через друкарську похибку подано.

Хто ще не вирівнав належитости за шематизм, часопис і за „надзвичайне (8.) число, нехай також і сам — але справедливо усудить свою моральну вартість і скаже нам, що він варт!

Новинки.

Евангельський рух в станиславівському воєвідстві.

(Від вл. кор.) Евангельський (пресвитерянський) рух в станиславівському воєвідстві зачав повною силою пари поступати в перед. В Станиславові, Липова 8. почав вже навіть виходити місячний часопис під назвою: „Віра і Наука“.

Комуністів і шпігунів адвокати будуть мусіли боронити даром.

На дняк відбувся зїзд адвокатів з цілої Польщі в Познаню, де м. и. мали ухвалити, щоб за правну оборону комуністів і шпігунів не побирати жадних заплат. (G. P.)

Великий бунт вязнів.

(G. P.) 20. 9. 1925 вибух в вязници в Кельцах великий бунт вязнів, які відібравши дозорцям револьвери а в канцелярії 20 крісів і богато амуніції, хотіли силою випустити на свободу тамошних около 400 вязнів. Серед сеї борби забито 1 дозорця а другого й інспектора вязниці тяжко ранено. Бунт сей утихомирила з тяжкою бідою поліція. В часі сего утихомирення згинуло 6 вязнів а 11 тяжко ранено.

Бунт вязнів в Перемишлі.

В карному заведенні в Перемишлі 5. X. с. р. вязні заложилися сінниками, підпалили їх і так при заколоті хотіли дістатися на волю, але сторожа перешкодила сему. (G. P.).

„Проч з Польщею“, „Проч зі Союзом Народів“.

G. P. Nr. 7551 подає, що на днях з причини, що Рада Союза Народів порішила справу почтових скринок в Данціґу в користь Польщі, великі товпи Німців в Данціґу знова здемолювали польські почтові скринки з окликами: „Проч з Польщею“, „Проч з Союзом Народів!“

Заговір на життє румунської королівської пари.

G. P. Nr. 7565 доносить, що 11. с. м. румунська сіґуранца (охрана) викрила заговір на життє румунської, королівської пари. Двох підозрілих людий арештовано.

Заговір на життє анґлійського короля.

(G. P.) доносить, що в Льондоні викрила поліція комуністичний заговір на життє анґлійського короля.

Нова рубрика.

З огляду на те, що тепер вже богато дяків є в посіданню свойого шематизму та мають через те спромогу провадити собі евіденцію всіх дяків і їх кождочасних посад у всіх трьох дієцезіях, належить всякі сталі зміни посад і посад, обнятих абсольвентами дяківських курсів подавати в свойому часі до Редакції, в цілі належного їх оголошення в часописі.

Редакція.

Доповненнє шематизму на 1925.

Перемиська Епархія:

В Улючу, дек. Динів є дяком Вп. Поливка Іляріон.
„ Завадці, „ Ліско „ „ Лабай Іван.
„ Крецові, „ „ „ „ Міщишин Андрій.
„ Середнім Вел. „ 2-гим „ „ Фанок Максим.
„ Тернаві Гірн. „ „ „ Садлик Антін.
„ Теряві Вол. „ „ „ Шпаковський Гр.
„ Гломчи, дек. Сянік є дяками: Вп. Голизна Мих. і „ Майко Дмитро.

Се належить в шематизмі на 1925 р. відповідно занотувати.

Редакція.

Повідомленнє.

Видавництво: „Запорожець“ в Коломиї книжок за післяплатою не висилає.

В-цтво „Запорожець“.

„Голосови Дяків“

1) Вп. **Хома Андрій**, дяк, дяк. делег. і дяк. орг. в Ліску приєднав 5 нових пренумераторів і викликує Вп. **Василину Пантелеймона**, катердр. дяка в Перемишли, приєднати рівнож тільки нових передплатників.

2) Вп. **Сухий Василь**, дяк і злг. в Добрій Шлях. приєднав 3 нових передплатників і викликує Вп. **Кнейчука Івана**, д. і дг. в Добромили, приєднати 3 нових передплатників.

3) Вп. **Сидор Іван**, дяк з Сурохова приєднав 1 нового передплатника та викликує Вп. **Масюка Олександра**, дяка в Яворові, приєднати 1 нового передплатника.

Редакція складає сим Впп. прикладним Працівникам за їх труди щирі подяки, та бажає їм богато сили й охоти до дальшої організаційної праці.

Привіти й признання „Голосови Дяків“ надіслали:

Вп. Лущик Григорій, дяк в Жужлю.
„ Гушул Антін, дяк в Рожнові.
„ Гаврилець Іван, дяк і управ. хору в Ришк. Волі.
„ Вислоцький Яків, дяк і ду. в Гладишові.
„ Радик Дмитро, дяк в Лодині,
„ Рудан Ізидор, дяк в Кривчі,
„ Сеньо Петро Андрій, 2 ім. дяк в Завалці Рим.,
„ Сопівник Олександер, дяк в Заліщиках,
„ Старицький Лука, дяк в Знесінню,
„ Струтинський Василь, дяк в Нагорінці,
„ Ткач Іван, дяк в Шишківцях,
„ Фіцич Стефан, дяк в Березові Нижнім,
„ Фотинюк Іван, дяк в Лисівцях,
„ Ширий Ігнат, дяк в Жовтанцях,
„ Шулак Стефан, дяк в Буневі,
„ Яремків Тихон, дяк в Сковятині,
„ Яремко Михайло, дяк в Пяновичах.

Редакція складає всім сим Впп. Дякам-Пренумераторам найсердечнійші подяки за їх щирі привіти й признання для неї, які заохочують її до дальшої праці для загального добра дяківської справи.

Редакція складає щирі подяки:

1) Вп. **Цаповичеви Іванови**, дякови в Велдіжи за самопожертвованнє при розділі шематизмів, та за висилку частини належитости за них.

2) Вп. **Сухому Василеви**, дякови й заст. дяк. делег. в Добрій Шлях. за підняттє правдивої й щирої організаційної праці в свойому й сусідних делегатах.

Веселий куток.

„Діячеви“ в альбом.

Один „діяч“ угодовий
Раз дяка стрічає
І про село, де дяк мешкав,
От-таке питає:

„— Що-ж нового в вашім селі?
Все ще так як було?
Все ще тільки дураків є,
Як давнїще було?

„— Ні нема вже — дяк всміхаєсь —
З дураків нікого,
Відколи ви виїхали
Не було й одного...“

К—к.

Поради для родичів.

Один польський часопис радить, як належить обходитися з сином, а саме:
До 5 літ — як з князем.
Від 5 до 16 літ — як з невільником.
Від 16 — як з товаришом.

Курс дяківської науки.

З днем 1. падолиста 1925 р. відкриваю курс дяківської науки, нотного співу та управителів церковного хору.

Близших інформацій уділюю особисто, або листовно.

Мастикар Володимир.
дяк і упр. хору в Потеличи, пч. Іосо.

Славний укр. мішан. хор Котка

співає: 20 і 21. X. Дрогобич, 22. X. Борислав, 23 і 24. X. Сколе, 25 і 26. X. Долина, 27 і 28. X. Стрий.

Почтова скринка.

Вп. Мальчос Дмитро, дяк в Ілавчу. II. часть „Чародія“ ще не вийшла з друку.

Вп. Василина Пантелеймон, дяк і управитель хору в Перемишли. Просимо не приписувати нам вини, що в шематизмі пропущено Вашу ранґу, бо ми на память Вашої ранги не знали. Ми в нинішному числі нашого часопису помістили відповідне доповненнє.

Вп. Набитович Олександер, дяк в Головецьку. Ми одержали від Вас на рахун. шематизму 3·05 зл., на рах. часопису 7·50 сл. а за „Надзвичайне (8) ч.“ 40 сот.

Вп. Стрик Іван, дяк в Ласківцях. Ми одержали від Вас всего лише 2·50 зл. на часопис. В виду сего остаєте нам довжні за шематизм 3·05 зл., за „Надзвичайне (8) число“ 40 сот. а за послідний квартал 1·25 зл. разом — 4·70 зл. Сю квоту просимо до Редакції негайно вислати.

Вп. Кобринський Василь, дяк в Голім Равськім. Рахунок переслали ми Вам почтою. Дуже тішить нас, що Ви мимо своєї старости, вступили в ряди борців за поправу дяківської долі та сильно тримаєте фронт, чим даєте дуже добрий приклад тим своїм товаришам, що чекають лише на готове з заложеними руками. Нехай Всевишній за те на дальше кріпить Ваші сили!

Вп. Матіїв Дмитро, дяк і управ. хору в Тухли. О. Коритко Олександер, совітник митр. консист. є тепер парохом в Ляшках Королівських, пч. Глиняни, 6 км. від залізн. стації Задвіря. Сю адресу подав Вп. Гарнек Іван, дяк і дяківський делегат в Богатківцях, пч. Денисів.

Вп. Сіяновський Стефан, дяк в Возилові. Ми одержали від Вас всего 2·90 зл. З сего вписали на рах. часопису за два квартали 2·50 зл. а за „Надзвичайне (8) число“ 40 сот. Остаєте нам довжні за часопис до кінця року 1·25 зл. а за шематизм 3·05 зл., разом 4·30 зл.

Вп. Кішка Михайло, дяк в Лісковатім. Ми одержали від Вас до нині: на часопис 2·50 зл. а на шематизм 3·05 зл. Остаєте ще довжні за послідний квартал за часопис 1·25 зл. і за „Надзвичайне (8) число“ 40 сот. разом 1·65 зл.

Вп. Сопуляк Іван, дяк в Ракові. 2·20 зл. одержали, з чого вписали на часопис 1·25 зл., за „Надзвичайне (8) ч.“ 40 сот. і на доплату до шематизму 55 сот.

Вп. Борковнч Михайло, дяк в Белзци. Ви тому діставали деякі числа „Голосу Дяків“ за пізно, бо вони замість до Белзця йшли до Белза а потопу знова до нас назад вертали з тим, що Ви в Белзі незнані.

Вп. Самборський Петро, дяк в Красієві. Ви винні нам ще 3·05 зл. за шематизм а 15 сот. до „Надзвичайного (8) числа“

Вп. Михалків Семен, дяк в Мишкові. Ви винні нам ще 3·05 зл. за шематизм а 40 сот. за „Надзвичайне (8) число

Вп. Старицький Лука, дяк в Знесіню. 3 зл. на рах. часопису одержали.

Вп. Кошла Іван, дяк в Тиличу. Брошурку „Про сонце, небо й звізди“ вислала Вам на наш рахунок книгарня Т-ва „Просвіти“ у Львові.

Вп. Юречків Микола, дяко-учитель, Toronto, Canada. Лист і 1 доляра на рах. часопису одержали. Наколи Ви одержали всі числа часопису, то до кінця року малиб Ви доплатити ще ½ доляра. Просимо подати нам короткий опис економічного й соціяльного життя тамошних дяків, а ми перешлемо Вам інструкцію, як перевести їх організацію. До клясової, організаційної праці треба братися всім разом, бо лише в сей спосіб здобудеться собі належні права та покажеться світови, що дяківський стан у нас не спить, але живе й розвиваєтьзя

Вп. Гриневич Дмитро, дяк і дяківський делегат в Сеньковій Волі. За допись, яку Ви нам надіслали, щиро дякуємо. Тішить нас дуже, що Ви інтересуєтеся такими справами. За те все Редакція іменувала Вас від нині своїм співробітником і пересилає Вам щирий привіт від себе.

Вп. Герман Антін, дяк в Середнім. Ви остаєте нам довжні ще 55 сот. до шематизму а 40 сот. за „Надзвичайне (8) число“.

Вп. Підгородецький Йосиф, дяк в Підгородцях. Бажані інформації дістанете у слідуючих числах. Ми одержали від Вас всего 4·15 зл

Вп. Курій Володимир, дяк в Гусятині. Шематизм і часопис до кінця року 1925. заплачені. 20 сот. ще остало на слідуючий рік.

Вп. Олеськів Йосафат, дяк в Макуневі. 2·50 зл. одержали й по думці Вашої дописи на переказі — вписали. Ви остаєте нам довжні до шематизму ще 55 сот., до часопису 95 сот. а за 8. число 40 сот. разом 1 зл. 90 сот.

Вп. Бонцал Іван, дяк в Мякуші Н. Часопис заплачений до кінця року 1925. До шематизму маєте доплатити ще 1 зл. 80 сот. Почтового значка на другій стороні грошевого переказу не треба було давати.

Вп. Кучер Мартин, б. дяк, управ. хору в Раві Руській Ваша замітка: „..не всі ще прозріли“ є дуже влучна.

Вп. Цапович Іван, дяк в Велдіжи. Просимо прислати нам точний опис свойого життя. Справа ювілейна.

Вп. Гавлець Іван, дяк і управ. хору в Ришковій Волі. Ви остаєте нам довжні за часопис до кінця року 2·50 зл., за 8. число 40 сот. а за шематизм (додаток) 55 сот. разом 3 зл. 45 сот.

Одинокий, ілюстрований, політично-господарський часопис:

„Новий Час“

виходить 2 рази в тиждень у Львові, вул. Руська 18, і в Луцьку, вул. Бол. Хороброго 35.

Чвертьрічна передплата в краю 5 зл. 50 сот., за границею річно 5 дол.

На фонд преси зложили:

О. Стефан Малофій, сотр. в Яблонова 1·00 зл. Вп. **Ґушул Антін**, дяк в Рожнові — 6·55 зл. Вп. **Павлюк Василь**, дяк і дяк. делег. в Ст. Косові — 2·20 зл. Вп. **Данилюк Григорій**, дяк в Ославах Чорних — 2·00 зл. Вп. **Калинець Сильвестер**, автор і видавець книжок в Ходорові — 2·00 зл. Вп. **Кучер Мартин**, дяк і управитель хору (без посади) в Раві Руській — 1·00 зл. Вп. **Олеськів Йосафат**, дяк в Макуневі — 1·00 зл. Вп. **Кизимишин Михайло**, дяк в Чертіжи — 1·00 зл. Вп. **Сухий Василь**, дяк і заст. дяківськ. делег. в Добрій Шлях. — 1·25 зл. Вп. **Гальчук Микола**, дяк в Парищу — 0·70 зл. Вп. **Обідняк Іван**, дяк в Угринові Долішн. — 0·50 зл. Вп. **Бернатович Михайло**, дяк в Ковалівці к. Монаст. — 0·40 зл. Вп. **Чикало Іван**, дяк в Березовици Вел. — 0·30 зл. Вп. **Кузів Федір**, дяк в Вікнянах — 0·15 зл. Вп. **Пнівчук Василь**, дяк в Молодятині — 0·50 зл. Вп. **Фіцич Стефан**, дяк в Березові — 1·00 зл. Вп. **Бойчук Іван**, дяк в Текучі — 1·00 зл. Вп. **Лучка Іван**, дяк в Уторопах — 1·00 зл. Вп. **Романчич Василь**, дяк в Березові — 1 зл. Вп. **Трутяк Андрій**, дяк в Космачи — 1 зл. Вп. **Дмитрюк Юра**, дяк в Стопчатові — 1·00 зл. Вп. **Бейсюк Василь**, дяк в Стопчатові — 0·50 зл. Вп. **Слободян Прокіп**, дяк в Княждворі — 0·50 зл. Вп. **Лазарович Дмитро**, дяк в Бані Берез. — 0·50 зл. Вп. **Ткачук Матій**, дяк в Ключеві Вел. — 0·50 зл. Вп. **Ласійчук Іван**, дяк в Ключеві Мал. — 0·50 зл. Вп. **Комишук Дмитро**, дяк в Ковалівці — 0·50 зл. Вп. **Чукур Петро**, дяк в Ковалівці — 0·50 зл. Вп. **Бодрук Микола**, дяк в Березові — 1·00 зл. Вп. **Семаковський Іван**, дяк в Микитинцях — 1·00 зл. Вп. **Мальчос Дмитро**, дяк в Ілавчу — 1·00 зл. Вп. **Яворський Іван**, дяк в Сопові — 1·00 зл. Вп. **Соколовський Віктор**, дяк в Новици — 1·00 зл. Вп. **Грещук Михайло**, дяк в Ославах Білих — 0·80 зл.

Редакція складає всім П. Т. Жертводавцям найгорячійші подяки за їх щирі жертви, які є сильним доказом, що Вони вже цілком зрозуміли вагу й значіннє **незалежної** своєї преси, яка є **одинокою** що може **отверто** виступати проти **всіх кривд** дяків, та кріпко стати в їх обороні.

Складайте добровільні датки на фонд своєї рідної незалежної преси.

На допомогу суспендованим дякам зложили:

Вп. **Кизимишин Михайло**, дяк в Чертіжи — 1·00 зл., за що редакція складає Вп. Жертводавцеви щирі подяки.

Нові книжки й видання:

СВІТ, ілюстрований двотижневик. Ч. 12. Зміст: Під осінь. Артур Рембо: Офелія, пер. В. Бобинський. Др. Л. К-и: Життя і смерть. II. Боротьба зі старістю. Клим Полішук: Петро Довбанюк (з волинських оповідань). З життя Ескімосів. Василь Атаманюк: Нас так багато... Розкопки в Криму. Зеркало. Мандрівка риб. Ослячі печатки. Памятки сторовини. Павло Лада: Мамусі... Талізмани. В новій ролі. Віктор Гюґо: Смерть члена конвенту. Памятник Івана Жіжки. Найстарше дерево на світі. Варварська мода. Леґенди шахової гри. Театр пустині. Спадщина царів. Культурна праця. Боротьба за воду. Шаляпін і Горкій. Нові книжки й видання. Евтаназія. Жолудок Львова. Використання морських филь. Наші пластуни. Місто вічної молодости. Веселий куток. Ілюстрації: Місячна ніч. Р. Теґнер: Побіда. Оксана, 4-літня танцюристка трупи Авраменка. Ректори українських високих шкіл у Чехословаччині. Оселя Ескімосів. Гурт пролетарських письменників у Канаді. Катерина Лопухіна, танцюристка. Красуня з гір — світл. Сеньковський. Драматичний гурток в Перемишлі — світл. „Спорт“. Памятник Жіжки Варварська мода. Спадщина царів. „Народний Дім“ в Знесінню, біля Львова. Перша жінка професором анатомії. Володимира Божейко, піяністка. Святочне відкриття пластової стрічі. — В додатку 10-ий аркуш повісти П. Бенуа: „Атлянтида“, в перекл. В. Завадської. — Передплата „Світу“ виносить 6 зол. на квартал — Адреса: „Світ“, Львів, вул. Руська ч. 3.

Подяка.

Прибиті тяжким горем з причини скоропостижної смерти нашого найдоросшого та невіджалуваного Мужа й Батька бл. п. Бичківського Данила почуваємося до обовязку зложити оцею дорогою як найщирійші подяки й Спаси-Біг Всеч. О. Дудровичеви Омелянови, деканови й парохови з Яблонова, Всеч. О. Лободичеви, парохови з Залукви, Всеч. О. Чопеєви Василеви з Яблонова, всім Впп. Членам місцевого хору та Впп. Дякам: Баранишиному Демянови з Кукольник, Бодиарови Василеви з Дитятина, Величкови Олександрови з Бовшівця, Дмитеркови Миколі зі Ст. Скоморох, Манюхови Михайлови з Яблонова, Мельникови Дмитрови з Гербутова, Сікорі Йосифови з Гербутова, Тимковому Іванови з Гановець, Цимбалістому Онуфреєви з Бовшова й всім Впп. Громадянам за їх труди та за звеличання Своєю присутністю памяти Покійника, нашого невіджалованого найдоросшого Мужа й Батька Бичківського Данила. Крім сего дякуємо дуже горячо Всеч. О. Дудровичеви Омелянови, деканови й парохови з Яблонова за Його щирі пращальні слова над домовиною покійного нашого найдоросшого Мужа й Батька.

Яблонів, в липни 1925.

Жена й діти.

Видає Видавництво „Запорожець“ в Коломиї. За Редакцію відповідає Іван Волошин.
З друкарні Вільгельма Бравнера в Коломиї.